

תורת אביגדור

פיליפ

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: פינחס בן-עמי, נתנדב לעילוי נשמת אמי מורתי מרים לאה בת יעקב יהודה ע"ה

פרשת ויחי

ידי האריה

שמעון מספר:

9:15 בערב, שמעון מהרהר במיטתו...

"משפחה חדשה ומעניינת הגיעה לגור בשכונתנו לאחרונה... בתחילה, כשאמא סיפרה לי שיש להם ילד בגילי, התרגשתי מאד. באזור מגורי כבר קיימת קבוצת ילדים מקסימה ואטרקטיבית ביותר, אך כל חבר נוסף מוסיף גוון וצבע..."

כך בדיוק חשבתי עד... שהכרתי את הילד החדש... שאת שמו לעולם לא תצליחו לנחש!! שמו, היה לא אחר מאשר: "ייד"!!!! כן, ממש כך, קראתם נכון!!! אפילו לא "יודי"... פשוט "ייד", ומשפחתו לבושה באופן כה שונה מכולנו כאן באזור. פאותיו המסולסלות ארוכות ביותר... משהו כל כך אחר...

ובכלל, הוא פשוט "צודיק" כזה, שונה מאתנו... אני הבחנתי בזאת כבר ביום ראשון אחרי שהם עברו, כשאמו הזמינה אותנו לארוחת ערב, אתם אפילו לא יכולים לדמיין איך הוא מברך... בערך פי שתיים מהזמן שהוא אוכל..., הוא הסתכל בתוך הברכוך, עוקב באצבעו אחרי כל מילה שאמר... כשאנו יושבים שם מחכים שיסיים ונוכל לרדת למטה לשחק. זה הרגיש לי נצח... למה הוא לא יכול להיות רגיל, כמונו? אנחנו לא מברכים ככה...

ייד" מספר:

9:15 בערב, ייד" מנסה להירדם תוך הרהורים...

אני עדיין זוכר את עצמי יושב בארוחת הערב, כשאבא בישר לנו חגיגת שמשפחתנו עוברת דירה. "בשורות טובות", כך אבא קרא לזה. את

אולי הדבר הנכון לברך מהר יותר... ולבקש מאבא לקצר לי את הפאות קצת... אולי כך שמעון והחברים יאהבו אותי יותר...

1:00 בלילה, קצת אחרי חצות, ייד" חולם:

"ייד" ילדי הטהור, זה אני, סבא, באתי את כל הדרך מגן - עדן, לבקר אותך... קשה לי לראותך כ"כ עצוב, אני רוצה לומר לך משהו חשוב..."

וסבא ממשיך:

"אני בטוח שהרבה בחיידר לימד אתכם על ברכות יעקב אבינו לבניו לפני פטירתו. יעקב המשיל בברכות את בניו לסוגים שונים של חיות: יהודה - אריה, בנימין - זאב, דן - נחש ארסי, יששכר - חמור וכו'..."

וזה נראה לנו אולי משונה, נדמה לנו שלכאורה מתאים יותר לבחור בחיות הטהורות כמו כבשה, דג זהב יפה או יונה צחורה... בשביל להמשיל את השבטים הקדושים. ולא את החיות הנ"ל..."

למה אריה? זאב? נחש? - למה לשבח את עמי"ש בדרך כזו?

"יידלה, תקשיב טוב לתשובה, כי יש כאן מסר שהשם מלמד אותנו. והוא מיועד במיוחד עבורך... כאשר אתה חושב אודות החיות אליהם נמשלו השבטים תראה כי הסיבה לכך שיש להם חשיבות הינה כי הם מלאים באנרגיה, הם חזקים וגיבורים, וזה מה שהופך אותם למוצלחים ביותר!"

אין ספק שהקב"ה רוצה שכל יהודי יהיה אדיב, עם לב טוב ונעים לזולת, זה ברור. אך כפי שהנך אמור להיות להיות נעים ונחמד לאחרים באותה מידה בדיוק, עליו להיות מלא בכח וחוזק בכדי לעבוד ולשרת את בוראו, את השי"ת.

אדם צריך להיות עז כנמר בכדי למלא את רצונותיו של השם. [אבות, ה, כ]. עליו להיות גבור כארי, ומלא כח כזאב בכדי לקיים את כל המצוות. זהו המסר המיוחד אותו העביר יעקב לשבטים, ועליו התורה מספרת כאן.

ואז פונה סבא לייד: "דו ביסט א לייבל" [אתה יהודה-ייד, אריה!] "גור אריה יהודה", אתה בצבא השם! אתה גאה ללבוש את התלבושת המתאימה לקבוצה שלך! אתה מתהלך עם פאות בצורת המסורת שלך ומיפה אותם בכדי לתת כבוד למצוה, אתה מברך כמו שיהודי צריך לברך. "כרע רבץ כארי, וכלביא מי יקימנו", כשאריה [יהודה, יהודי] מחליט לעשות משהו נכון, מי יקימנו? לעולם לא יוכל אי מי לשנות את רצונו!

וילדים אלו, שמזלזלים ופוגעים בך, בשל חוסר בגרות ובשלות עושים זאת, לא יעברו שנה או שנתיים והם יתביישו בצורת התייחסותם.

וע"כ מה לך להתבייש? תהיה אריה, יהודה! וצעד קדימה! לפנייהם!!!!!!

ובקריאה נרגשת זו נעלם סבא הטוב מהחלום.....

וייד התעורר.

